

УКРАЇНА

ГОРОДОЦЬКА РАЙОННА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

81500, м.Городок, вул.Б.Хмельницького, 2, тел.(0231)30-533

E-mail: gorodokrda@loda.gov.ua www.gorodok-vlada.gov.ua

Від 12 липня 2017 № 02-51/16

Львівська облдержадміністрація

Юрга Володимиру

Foi+request-23183-b18039b3@dostup.pravda.com

На інформаційний запит, який надіслано через веб-сайт «Доступ до Правди» на електронну адресу канцелярії Львівської облдержадміністрації, щодо надання копій розпоряджень Городоцької райдержадміністрації виданих в серпні – вересні 2012 року заявнику повторно роз'яснюємо.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

За загальним правилом нормативно-правові акти - це правові акти управління, які встановлюють, змінюють, припиняють (скасовують) правові норми. Нормативно-правові акти містять адміністративно-правові норми, які встановлюють загальні правила регулювання однотипних відносин у сфері виконавчої влади, розраховані на тривале застосування. Вони встановлюють загальні правила поведінки, норми права, регламентують однотипні суспільні (відносини у певних галузях і, як правило, розраховані на довгострокове та багаторазове їх застосування).

Другу групу актів за критерієм юридичної природи складають індивідуальні акти. Останні стосуються конкретних осіб та їхніх відносин. Характерною рисою, яка відрізняє індивідуальні акти управління, є їх виражений правозастосовчий характер. Такі акти відрізняються конкретністю, а саме: чітким формулюванням конкретних юридичних волевиявлень суб'єктами адміністративного права, які видають такі акти; розв'язання за їх допомогою конкретних (індивідуальних) справ або питань, що виникають у сфері державного управління; чітким визначенням адресата - конкретної особи або осіб, для яких ці акти породжують юридичні наслідки (створюють, змінюють чи припиняють юридичні права чи обов'язки).

Правові акти індивідуальної дії - рішення, які є актом одноразового застосування норм права і дію яких поширено на конкретних осіб або які стосуються конкретної ситуації, як зазначив Конституційний Суд України, за своєю природою ненормативні правові акти, на відміну від нормативних, встановлюють не загальні правила поведінки, а конкретні приписи, звернені до

окремого індивіда чи юридичної особи, застосовуються одноразово й після реалізації вичерпують свою дію.

Предметом регулювання Закону України «Про доступ до публічної інформації» є суспільні відносини, які виникають у процесі здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, а також інформації, що становить суспільний інтерес.

Згідно ст. 1 цього Закону публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. Публічна інформація є відкритою, крім випадків встановлених законом.

Основні засади збирання та поширення інформації про фізичну особу визначені Конституцією України. Зокрема, згідно із статтею 32 Конституції України ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України (положенню частини першої статті 32 дано офіційне тлумачення згідно з Рішенням Конституційного Суду України від р N 2-рп/2012). Зокрема, не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Згідно Рішення Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року у справі № 1-9/2012 за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України, інформація про особисте та сімейне життя особи (персональні дані про неї) - це будь-які відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована, а саме: національність, освіта, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, матеріальний стан, адреса, дата і місце народження, місце проживання та перебування тощо, дані про особисті майнові та немайнові відносини цієї особи з іншими особами, зокрема членами сім'ї, а також відомості про події та явища, що відбувалися або відбуваються у побутовому, інтимному, товариському, професійному, діловому та інших сферах життя особи, за винятком даних стосовно виконання повноважень особою, яка займає посаду, пов'язану зі здійсненням функцій держави або органів місцевого самоврядування.

Правові відносини, пов'язані із захистом і обробкою персональних даних, і спрямований на захист основоположних прав і свобод людини і громадянина, зокрема права на невтручання в особисте життя, у зв'язку з обробкою персональних даних врегульовані Законом України «Про захист персональних даних» № 2297-VI від 01.06.2010 року (далі Закон).

Відповідно до ч. 1 ст. 5 Закону, об'єктами захисту є персональні дані, які обробляються в базах персональних даних.

Персональні дані - відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Суб'єкт персональних даних - фізична особа, стосовно якої відповідно до закону здійснюється обробка її персональних даних (ст. 2 Закону).

Згідно ч. 2 ст. 5 Закону, персональні дані, крім знеособлених персональних даних, за режимом доступу є інформацією з обмеженим доступом.

Поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Поширення персональних даних передбачає дії щодо передачі відомостей про фізичну особу з баз персональних даних за згодою суб'єкта персональних даних (частини 1, 2 ст. 14 Закону).

Положеннями ст. 16 вказаного Закону встановлено порядок доступу до персональних даних.

Згідно приписів зазначеної статті, порядок доступу до персональних даних третіх осіб визначається умовами згоди суб'єкта персональних даних, наданої володільцю персональних даних на обробку цих даних, або відповідно до вимог закону. Доступ до персональних даних третій особі не надається, якщо зазначена особа відмовляється взяти на себе зобов'язання щодо забезпечення виконання вимог цього Закону або неспроможна їх забезпечити (ч.ч. 1,2).

Даний Закон відносить до суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними: суб'єктів персональних даних; володільця бази персональних даних; розпорядника бази персональних даних; третю особу; уповноваженого державного органу з питань захисту персональних даних; інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування, до повноважень яких належить здійснення захисту персональних даних.

Відповідно до ч. 1 ст. 7 Закону України «Про доступ до публічної інформації», конфіденційна інформація - інформаційна, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов. Не може бути віднесена до конфіденційної інформація, зазначена в ч. 1, 2 ст. 13 цього Закону.

У розумінні частини 2 ст. 21 Закону України «Про інформацію» конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень.

Відповідно до Постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 17.05.2011 року №6 «Про деякі питання практики розгляду справ у спорах, що виникають із земельних відносин», виходячи з положень статей 13, 14 Конституції України, статей 177, 181, 324, глави 30 Цивільного кодексу України, статті 148 Господарського кодексу України, земля та земельні ділянки є об'єктами цивільних прав, а держава та територіальні громади через свої органи беруть участь у земельних відносинах з метою реалізації цивільних та інших прав у приватноправових відносинах, тобто прав власників земельних ділянок.

Таким чином органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування у правовідносинах щодо розпорядження земельними ділянками державної та комунальної власності (наданні земельних ділянок громадянам та юридичним особам у власність або в користування, відчуженні земельних ділянок державної або комунальної власності, укладенні, зміні, розірванні договорів купівлі-продажу, ренти, оренди земельної ділянки та інших договорів щодо земельних ділянок, встановленні сервітуту, суперфіцію, емфітевзису, в тому числі прийнятті державними органами та органами місцевого самоврядування відповідних рішень)

діють як органи, через які держава або територіальна громада реалізують повноваження власника земельних ділянок.

Реалізуючи відповідні повноваження, державні органи або органи місцевого самоврядування вступають з юридичними та фізичними особами у цивільні та господарські правовідносини, отже є рівними учасниками земельних відносин з іншими юридичними та фізичними особами, у тому числі з суб'єктами підприємницької діяльності.

Одночасно видані розпорядження є ненормативними актами, передбачають конкретні приписи, звернені до окремого суб'єкта чи юридичної особи, стосуються конкретних безпосередніх прав та законних інтересів фізичної чи юридичної особи, створюють певні обов'язки саме для них.

В запитуваних розпорядженнях міститься інформація про фізичних та юридичних осіб приватного права, а саме: прізвища, імена, по батькові, адреса розташування належного їм на праві власності нерухомого майна, розміри земельних ділянок, які виділялися у власність, розташування земельних ділянок, які на сьогодні вже можуть бути приватною власністю.

За таких обставин, виходячи з наведеного, запитувана інформація має обмежений доступ, оскільки містить персональні дані фізичних осіб. Райдержадміністрація не має права надавати таку інформацію без згоди осіб, яких вона стосується, оскільки вказана інформація, яка міститься в розпорядженнях райдержадміністрації є конфіденційною.

Поряд з цим заявнику роз'яснюємо, що статтею 40 Конституції України передбачено, що усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Кожному гарантовано право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб (ч.1 ст.55 Конституції України).

Відповідно до ст.6 Кодексу адміністративного судочинства України, кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси. Ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи в адміністративному суді, до підсудності якого вона віднесена цим Кодексом.

**Голова районної
державної адміністрації**

О. Боханко 30-232

В.Ременяк